

РЕШЕНИЕ

№ 3904

гр. София, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3832** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „ФИЛ-ГРУП“ ЕООД, [населено място] срещу Решение №828/18.02.2023 г., постановено по АНД № 16513/2021 г. по описа на СРС, 17-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №542646-0347396/19.10.2020 г., издадено от Началника на отдел "Оперативни дейности" С. в ЦУ на НАП, с което на основание чл.83 от ЗАНН, вр. чл.185, ал.2, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от министъра на финансите, вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. Според касатора решението е неправилно, като постановено при неизяснена фактическа обстановка и в противоречие със събрания по делото доказателствен материал, както и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В тази връзка е изложено, че СРС необосновано е приел, че е налице извършено нарушение, като не е кредитирал представени от дружеството доказателства, с които се установява, че констатираната разлика от 131,45 лева е разлика от пари, предоставени за разплащане с доставчици на стоки, предвидени за зареждане на търговския обект за деня, при което не е административно нарушение. Освен това СРС не е взел предвид и направеното с жалбата възражение, с което е оспорена датата

на издаване на НП, доколкото същото е издадено на 19.10.2020 г., а е връчено на 07.10.2021 г., като в този период управителят на дружеството не е търсен за връчване. В тази връзка касаторът счита, че в случая е изтекла абсолютната давност за издаване на санкционния акт, която според него тече от извършване на нарушението, при което СРС е следвало да отмени НП на това основание. Иска се отмяна на решението и на потвърденото с него НП. Претендира се за присъждането на разноски.

Ответникът, Началник Отдел "Оперативни дейности" в ЦУ на Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт А. А.-Б., в представени писмени бележки оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Развива съображения за правилност на въззивното решение, поради които моли същото да бъде оставено в сила. Претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на разноските на касатора.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС и НП са правилни.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „ФИЛ-ГРУП“ ЕООД, [населено място] срещу Наказателно постановление №542646-0347396/19.10.2020 г., издадено от Началника на отдел "Оперативни дейности" С. в ЦУ на НАП, с което на основание чл.83 от ЗАНН, вр. чл.185, ал.2, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от министъра на финансите, вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, за това че при извършена проверка на 25.06.2020 г. в 13: 38 часа на търговски обект – кафе "Интрига", находящ се в [населено място], ж. к. Н., [жилищен адрес] стопанисван от "Фил Груп" ЕООД, била установена разлика между касовата наличност и разчетената от ФУ в размер на 131,45 лева, която се явявала в повече от отразената от устройството. Прието е, че дружеството не е изпълнило задължението си извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна на касовата наличност на ФУ чрез функцията "служебно въведени суми", както и че установената промяна в касовата наличност представлява въвеждане на пари в касата, която не е отразена на фискалното устройство чрез функцията "служебно въведени" суми.

С Решение №828/18.02.2023 г., постановено по АНД № 16513/2021 г. по описа на СРС, 17-ти състав НП е потвърдено.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел за установено, че от събраните в хода на въззивното производство доказателства безспорно е установено, че при извършената проверка на 25.06.2020 г. в търговския обект е установена разлика между касовата наличност и разчетената от ФУ в размер на 131,45 лева, която се

явявала в повече от отразената от устройството. Прието е, че произхода на сумата в касата бил в резултат на оставени пари за заплащане на доставка на стоки за обекта малко по-рано същия ден, които обаче се намирали в касата, като не били въведени в паметта на фискалното устройство.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са законосъобразно издадени от компетентни органи в предвидените в закона срокове, като при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съдът е счел за необосновани твърденията за антидатиране на НП, доколкото не са представени никакви доказателства в тази насока. Простият факт на забавено връчване на НП на дружеството – жалбоподател не би могло да се тълкува като обосноваващо подобен извод. Според изложеното в мотивите на обжалваното решение нарушението е ясно описано, като е посочена идентификацията на въведеното в обекта ФУ, отчетената наличност в паметта му и фактическата наличност в касата, като правилно е изчислена и положителната разлика на парите в касата. Описани са конкретно проверения обект, датата и мястото на нарушението, като му е дадена и съответната правна квалификация.

СРС е приел, че доколкото в конкретния случай по безспорен и несъмнен начин е установено, че към момента на проверката в касата на търговския обект е имало парични средства, които надвишават отчетената касова наличност, отразена в паметта на фискалното устройство със 131,45 лева, които не са отчетени като "служебно въведени", макар да се касае за положителна разлика между касовата наличност и отчетената такава по фискално устройство, нарушението не е довело до неотразяване на приходи, както и е прието в НП чрез избора на санкционна разпоредба.

Приел е и че наказващият орган е приложил правилната санкционна норма - тази на чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС, като е наложил санкцията в границите, посочени в ал.1. За така извършеното нарушение на чл.33 от Наредба № Н-18 правилно на дружеството е определена имуществена санкция в минималния размер.

СРС е извършил е и преценка за приложимост на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, като мотивирано е приел, че процесните нарушения не представляват „маловажен случай“ на административно нарушение. При тези мотиви е постановил съдебния си акт.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXI касационен състав на Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

В конкретния случай от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че дружеството е осъществило състава на посоченото в АУАН и НП нарушение от обективна страна, с оглед на което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Съгласно приетата за нарушена разпоредба на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2016 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, извън

случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми, което задължение в случая не е било изпълнено от служителите на дружеството, работещи в проверявания търговски обект. Нарушението, за които е санкционирано дружеството, касае нерегистрирани служебно въведени суми. Доколкото Наредбата е издадена на основание чл.118 от ЗДДС, то същата попада в приложното поле на чл.185, ал.2 от ЗДДС, съгласно който извън случаите по ал.1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл.118 или на нормативен акт по неговото прилагане се налага съответна глоба или имуществена санкция. Дружеството е санкционирано именно за нарушение на Наредба № Н-18/13.12.2016г., която е нормативен акт по прилагането на чл.118. В тази връзка правилно е приложена санкционната норма. Както правилно е приел и СРС за нарушенията, които не водят до неотразяване на приходи, съгласно изр. второ на чл.185, ал.2 ЗДДС се налага санкцията по ал.1. Именно по този начин е посочена санкционната норма в НП, като наложената санкция е в минимално предвидения размер.

Доколкото санкцията е наложена за нерегистрирани служебно въведени суми, като изрично е посочено от АНО, че същите са извън случаите на продажби, неотосими са доводите в касационната жалба за предназначението на сумата. Относим към съставомерността на деянието е факта, че при проверката е установена разлика между сумата, отразена в паметта на ФУ и фактическата наличност в касата в обекта, която не е отразена на ФУ чрез операцията служебно въведени суми, като е прието, че това не е довело до неотразяване на приходи. Тези констатации са доказани, при което правилно е ангажирана отговорността на дружеството, както е приел и СРС.

Неоснователно е становището, че процесният случай разкрива белезите на маловажен такъв по смисъла на чл.28 ЗАНН. Процесното нарушение не се отличават с по-ниска степен на засягане на обществените отношения отколкото други нарушения от същия вид, поради което същото не може да се квалифицира като маловажно. Както правилно е приел и СРС неотразяването на суми в ЕКАФП от страна на задълженото лице води до невъзможност за последващи контролни действия от страна на органите, на които това е възложено. Маловажност на нарушението не се обуславя и от размера на разликата.

Неоснователно е твърдението на процесуалния представител на санкционираното дружество, че е изтекла давността по чл.34, ал.3 ЗАНН, който факт не е отчетен от СРС. Доколкото в хода на съдебното производство пред въззивната инстанция не е установена дата на издаване на НП, различна от посочената в същото – 19.10.2020 г., а АУАН е съставен на 25.06.2020 г., следва извода, че шестмесечният срок е спазен. Към настоящия момент не е изтекла и абсолютната давност. Разпоредбата на чл.11 ЗАНН препраща към погасяването на наказателно преследване по давност в НК. Предвид това приложими са правилата, визирани в чл.81, ал.3 НК, вр.чл.80 ал.1 т.5 НК. При тази правна уредба, за да се приеме, че административнонаказателното преследване е погасено по давност следва да е изтекъл срок, надвишаващ с S предвидения в чл.80, ал.1, т.5 НК тригодишен срок, т.е. от извършване на нарушението следва да са изтекли 4 години и 6 месеца. В случая датата на извършване на нарушението, посочена в акта за установяване на административното нарушение и оспореното НП, е 25.06.2020 г. Следователно срокът на абсолютната погасителна давност, считано от датата на извършване на нарушението не е изтекъл.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния

съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски съгласно чл.143, ал.4 АПК, вр. чл.63, ал.3 ЗАНН. Същия се представлява от юриконсулт, изготвил и представил писмени бележки по делото, но неучаствал в проведеното съдебно заседание. Предвид това на ответника следва да се присъди юриконсултско възнаграждение по чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.27е от Наредба за правната помощ в размер на 80 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №828/18.02.2023 г., постановено по АНД № 16513/2021 г. по описа на СРС, 17-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №542646-0347396/19.10.2020 г., издадено от Началника на отдел "Оперативни дейности" С. в ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ФИЛ-ГРУП“ ЕООД, [населено място] да заплати на ТД на НАП – С. деловодни разноски за юриконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.